

Når julens glædelige budskab afvises Immanuel Fuglsang - "Julebudskabet 2011"

Mon ikke de fleste af dette blads læsere ved, at Bibelens mest kendte juleevangelium er skrevet af evangelisten Lukas? Og selv om der også er en omtale af "Jesu fødsel" hos evangelisten Mattæus, så er den slet ikke så detaljeret som hos Lukas. Vi skal i denne juleartikel først standse for de 2 vers fra [Lukas 2, 6-7](#), idet indholdet af disse vers har meget dybe perspektiver.

"Og mens de var dér (i Betlehem!), kom tiden, da hun skulle føde; og hun fødte sin søn, den førstefødte, og svøbte ham og lagde ham i en krybbe, for der var ikke plads til dem i herberget".

Og ligeledes skal vi standse for et vers fra begyndelsen af Johannes Evangeliet: *"Han kom til sit eget, og hans egne tog ikke imod ham"* ([Johs. 1,11](#)). Af mange Bibellæsere bliver afsnittet fra Johs. Ev. 1, 1-14 kaldt Johannes' juleevangelium. Og der er da også store lighedspunkter, selv om de ord, der anvendes hos Johannes er meget forskellige fra dem, Lukas bruger.

Et fælles anliggende i de 2 små Bibelafsnit er – udtrykt ganske kortfattet – at der ikke var plads til Jesus, da han blev født ind i vor verden. Johannes skriver, at "hans egne ikke tog imod ham", og det betyder jo netop også, at de (jøderne) ikke havde plads til ham, som så gerne ville være midtpunktet i deres liv og virke. Denne triste kendsgerning, at Jesus var udenfor de religiøse leders sammenhæng, ses også mange andre steder i Den Hellige Skrift. Vi skal nævne nogle af dem også:

I Jerusalem blev Jesus afvist. Derfor græd han over byen og sagde: *"Vidste blot også du på denne dag, hvad der tjener til din fred. Men nu er det skjult for dine øjne"*, [Lukas 19,41](#).

Jesus sagde hermed, at han vidste, hvad de trængte til i Jerusalem, men det kunne han ikke få lov til at give dem. De havde nok i deres egen gudsdyrkelse, så Jesus var blot i vejen for dem. Derfor afviste de ham.

Et andet sted siger Jesus det sådan: *"Jerusalem, Jerusalem! du, som slår profeterne ihjel og stener dem, der er sendt til dig. Hvor ofte ville jeg ikke samle dine børn, som en høne samler sine kyllinger under vingerne, men I ville ikke"*. [Matt 23,37](#)

I Hebræerbrevet [13, 12-14](#) kan vi læse følgende: *"Derfor var det også uden for byporten, at Jesus led for at hellige folket med sit eget blod. Lad os da gå ud til ham 'uden for lejren' og bære hans forhånelser, for her har vi ikke en by, der består, men vi søger frem til den, der skal komme"*.

Om menighedens leder i Laodikea kan vi i [Johs. Åbenbaring 3, 14-22](#) læse, at han havde rigtig meget at rose sig af. Ja, han mente faktisk, at alt var i orden. Man trængte ikke til noget der. De vidste blot ikke, at det efterhånden var kommet dertil, at Jesus var udenfor.

Alligevel elskede Jesus denne menighed, selv om de tilsyneladende mente, at de havde det godt uden ham. Derfor sendte Jesus bud til dem om, at han gerne ville ind i menigheden igen.

Hvordan beskrives det? Jo, Jesus banker på døren. Han taler til dem, og han siger sandheden om dem. De var blevet lunkne midt i deres mange gerninger og aktiviteter og befandt sig således i en meget farlig tilstand.

Alligevel sagde de selv, at de var rige, mens Jesus sagde om dem, at de var fattige, blinde og nøgne. Men han sagde også, at han havde netop det, de trængte til midt i deres elendighed. Derfor kaldte Jesus dem til omvendelse.

Tænk, hans egen menighed, der var travlt optaget af at tjene Jesus, den trængte til omvendelse. Deres mulighed for redning var, at Jesus kaldte på dem. Hvis de blot ville høre hans røst og derved åbne døren for ham, ja da ville Jesus gå ind til dem og igen være sammen med dem! Tænk, sådan er Jesus også i dag.

Trænger du og jeg også til omvendelse? Det kommer an på, om vi vil give agt på Jesu ord. Hvad siger vi f. eks. i dag, når Jesus møder os med de alvorlige ord i [Lukas 9,23-26](#):

"Hvis nogen vil følge efter mig, skal han fornægte sig selv og daglig tage sit kors op og følge mig. For den, der vil frelse sit liv, skal miste det, men den, der mister sit liv på grund af mig, skal frelse det. For hvad hjælper det et menneske at vinde hele verden, men miste sig selv eller bøde med sig selv? For den, der skammer sig ved mig og mine ord, skal Menneskesønnen skamme sig ved, når han kommer i sin og Faderens og de hellige engles herlighed".

Og hermed kan vi også lade søgelyset gå ind i vor egen tid. Hvordan er tilstanden i den kristne kirke i dag – både på det store plan og med tanke på de enkelte menigheder og forsamlinger. Jeg er ikke sat til dommer over et eneste menneskes hjertetilstand i forhold til Gud, men Bibelen, som også kaldes "en lygte for min fod, et lys på min sti", [Salme 119,105](#), viser os netop, at vi ikke bare kan sige, at de nævnte Bibelcitater hører fortiden til. I Romerbrevet 15, 4 lyder det sådan: "Alt, hvad der tidligere er skrevet, er jo skrevet, for at vi skal lære af det, så vi med udholdenhed og med den trøst, som Skrifterne giver os, kan fastholde håbet". Netop derfor har du og jeg, og enhver enkelt kristen al mulig grund til at blive stille for denne side af julens budskab.

Er Jesus indenfor i de kristne forsamlinger i dag? Eller må han stå udenfor og græde over menighedernes tilstand, sådan som han græd over Jerusalem? Vandrer vi som fjender af Kristi kors? Mange gør det, siger Paulus med tårer i [Filipperbrevet 3,19](#).

Må vi alle give agt på Herrens nådige kald, mens det endnu er dag. "Den, der har øre, skal høre, hvad Ånden siger til menighederne". Sådan står der 7 gange i Johs. Åbenbaring kap.2 og 3. Det har altså adresse til alle kristne til alle tider.

(Af Immanuel Fuglsang - Artiklen er bragt på svensk i "Julbudskabet 2011" udgivet af Östra

Smålands Missionsförening, Videgränd 8, SE 598 36 Vimmerby. Tel. 0492 107 16.

Bestilling kan også ske via mail: pergustafsson51vislanda@yahoo.se eller eventuelt via: www.brantestad.org/osm.htm -

Shafan 16-11-11)
